

1 ה. והנה, דובר כמה פעמים שהתורה היא נצחית⁴⁰, גם בנוגע להוראותיה, כך שגם ההוראה מכל
2 הנ"ל ישנה בכל דור ודור, כיון ש"אתפשטותא דמשה בכל דרא"⁴¹, ועל-ידי-זה שמשה שבכל דור פועל
3 שבירה כללית בחומרות העולם, ניתן כח לכל אחד מישראל לפעול זיכוך הגשמיות כו'.

4 ועוד זאת, שכל עניני התורה הם בדרך כלל ובדרך פרט⁴², כך שענינו של משה ישנו גם בכל אחד
5 מישראל, וכמבואר בתניא⁴³ בפירוש מאמר ארז"ל בנוגע לענין היראה, ש"לגבי משה מילתא זוטרת
6 היא"⁴⁴, שהכוונה בזה היא לניצוץ משה שבכל אחד מישראל, ובכח זה הרי הוא פועל שבירה כללית
7 בחומרות העולם, ואחר-כך פועל (על-ידי עבודתו בתורה ומצוות) זיכוך הגשמיות, לעשות לו יתברך
8 דירה בתחתונים.

9 ו. ועל-פי-זה יש לבאר גם השייכות דפרשת וילך לעשרת ימי תשובה או לשבת שקודם ראש השנה:
10 ראש השנה (והמשכו בעשרת ימי תשובה) הוא הזמן שבו צריכים לבנות את כל הענינים מחדש,
11 והיינו, לפי שכל הענינים חוזרים לקדמותם⁴⁵, ולכן צריך יהודי לבנות הכל מחדש, וכמאמר רז"ל⁴⁶ "מה
12 הקב"ה בורא עולמות, אף אביכם (יעקב) בורא עולמות", ולעשות את העולם דירה לו יתברך.

13 ולכן קורין אז בתורה אודות ה'נתינת כח' על ענין זה - כי, על-ידי-זה ש"וידבר (משה) את הדברים
14 האלה גו'", ופעל שבירת החומרות כו', נתן כח לכל אחד מישראל ביחוד, שעל-ידי-זה שילמד בתורה
15 פסוק זה או שאר פסוקים, יפעל שבירת החומרות, ואחר-כך יפעל על-ידי קיום התורה ומצוות ענין
16 הזיכוך כו'.

17 וזהו גם מה שפירש רש"י על הפסוק "לא ירפך", "לא יתן לך רפיון" - דלכאורה אינו מובן: מהי
18 משמעות דברי רש"י ומה מוסיף בדבריו על מה שנאמר בפסוק? - אך הענין הוא, שבזה מרומזת ה'נתינת
19 כח' לכל אחד מישראל על בנין העולמות שצריך לפעול בראש השנה, לפי שההמשכה בעולם קודם
20 התקיעות היא באופן של רפיון ידים (כמבואר ב'סידור' שער התקיעות⁴⁷), ועל זה היא ה'נתינת כח' ש"לא
21 יתן לך רפיון".

22 * * *

23 ז. מהאמור לעיל יש הוראה נוספת שקודמת לכל הענינים (גם לפני "וידבר את הדברים האלה") -
24 "וילך משה":

25 ובהקדמה - שתורה שבכתב אינה צריכה לפרש להיכן הלך, כיון שזהו דבר פשוט ומובן מעצמו. ורק
26 בתורה שבעל-פה, שהיא מפרשת גם את הענינים הפשוטים לאלו שנמצאים בדרגת תורה שבכתב - הנה
27 בתרגום יונתן בן עוזיאל (תורה שבעל-פה) נתפרש "ואזל משה למשכן בית אולפנא", שזהו בית-המדרש
28 שבו לומדים תורה, "בית אולפנא" (ולא בית תפלה), מלשון לימוד, והיינו, שקודם שמשה רבינו לימד
29 הוראה לבני-ישראל, הסתכל תחילה בתורה.
30 והגע עצמך:

31 משה רבינו היה אז בתכלית השלימות, כמו שכתוב⁴⁸ "בן מאה ועשרים שנה אנכי היום", "היום מלאו
32 ימי ושנותי" - לא רק בגשמיות, אלא גם ברוחניות, והיינו, שהיו אצלו כל הענינים דק"כ שנה בתכלית
33 השלימות, ובאופן שבורא העולם בעצמו מעיד על זה, באמרו למשה "הן קרבו ימין למות"⁴⁹, והיינו⁵⁰,
34 שהקב"ה אמר לו שכל עניניו היו בשלימות.

(40) תניא רפי"ז. ובכ"מ.

(41) תקו"ז תס"ט (קיב, רע"א. קיד, רע"א).

(42) ראה גם תורת מנחם - התוועדיות ח"מ ע' 109. וש"נ.

(43) רפמ"ב.

(44) ברכות לג, סע"ב. וש"נ.

(45) ראה פע"ח שער ר"ה. שער הכוונות ענין ר"ה. לקו"ת

נצבים נא, ב. סידור (עם דא"ח) שער התקיעות רמו, א ואילך.

ובכ"מ.

(46) ב"ר פצ"ח, ג.

(47) סידור שם רמו, ב.

(48) פרשתנו שם, ב ובפרש"י.

(49) שם, יד.

(50) ברשימת ההנחה: כמבואר בחסידות - מיוסד על דברי

הזהר.